

Előfizetési árak:
 Egy évre . . . 10 frt — kr.
 Fél évre . . . 5 „ — „
 Negyed évre . . . 2 „ 50 „
 Egy hónapra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSBT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 hova az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSBT, Mária-utca 1-ső szám
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adtnak
 —
 Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek től

A horvát testvérek.

Pécs, 1895. október 15.

Ünnepet ül Horvát-Szlavonország népe, mert a szeretett uralkodót tisztelheti körében, ki egy nagyfotosságu nemzeti és kulturális ünnepségre, a horvát nemzeti színház megnyitására jelent meg az ország fővárosában, Zágrábban.

Ezen az ünnepen ő felségét, a magyar királyt magyar tanácsosai környezik, a magyar közelet jelesei s a magyar törvényhatóságok küldöttségei siettek Zágrábba hódolatukat bemutatni ősi szokás szerint a királynak s egyuttal részt venni a testvér országok nagy nemzeti ünnepén.

Jók az ily alkalmak — legalább mi úgy véltük ezt idehaza — a testvéri egyetértés megszilárdítására, sok sajnós félreértésnek a személyes érintkezés útján való eloszlatására; mert a mikor az ember ünnepe, a mikor vendéget fogad, békülékeny hangulat szokta felváltani a keserűséget, a nemesebb érzelmek szoktak ilyenkor felülkerekedni az emberben, hisz a közmondás is azt tartja, hogy a ki örül, az szeretné keblére ölelni az egész világot, horvát testvéreinkben pedig tétélezünk fel annyi lojalitást, hogy örömük nagy és őszinte, a mikor a kegyes uralkodó nemzeti ünnepélyük fényét legmagasabb megjelenésével emeli.

És mégis mit tapasztalunk a társországok lakossága részéről mi, a kikkel ők egy állami közösségben élnek, kik hozzájuk vendégekül sietünk, hogy velük együtt örüljünk a horvát kultúra ünnepén? A vendégjognak lábbal tiprását, a féktelen gyűlölet kitöréseit minden ellen, a mi magyar, vagy Magyarországra emlékeztet.

A szláv népeknek a vendégszeretet csak oly nemes nemzeti tulajdonságát képezi, mint a magyarnak, a vendégnek a szláv család tűzhelyénél is az első hely jut, mint a magyar ember asztalánál; mekkorának kell tehát lennie a gyűlöletnek irántunk Horvát-Szlavonországban, hogy az a hagyományos vendégszeretetet is leküzdeni képes.

Mert az az eljárás, mit a jó zágrábiak a ma-

gyar küldöttségekkel szemben tanusítottak, bizony azt a színezetet adta az egész vendéglátásnak, mintha csak azt mondták volna, jobb lesz otthon maradnotok. Vendéglők hiányában elszállásolták ugyan küldöttségeinket önként felajánlott magán-szállásokon, de csak a szíves házigazdák két napra fejenként fizetendő 20 kemény forintoknak előre való beküldése ellenében. Valóban megindító nyilvánulása a vendégszeretnek, melynek párjára Magyarországon soha akadni nem fogunk.

Nekünk pécsieknek már számtalanszor nyíltott alkalmunk magánlakásainkon fogadni a város vendégeit, köztük Horvát-Szlavonország hatóságainak s testületeinek hivatalos képviselőit is, de hogy az ilykép felajánlott vendégszeretünknek árát szabjuk, arra még gondolni sem mert volna senki közülünk; hisz éppen csak a napokban vihettek meg a zágrábi kereskedelmi kamara küldöttei a hirtőlünk, hogy Magyarországon a vendégül hívott idegen még a vendéglőben is a házigazda költségén nyer ellátást.

A zágrábiaknak ez a szipolyozó kapzsisága annyira szokatlan és idegenszerű, hogy el sem képzelhetjük annak általános voltát; sokkal valószínűbbnek tartjuk, hogy azt csak elrettentési eszközül alkalmazták a magyar küldöttségek elriasztására.

Ebben a feltevésben csak megerősít az a jelenség, hogy a mikor kedves testvéreink látták, mikép a magyar küldöttségek a szelid intést elérteni nem akarják s már nagyrészt össze is gyülekeztek a horvát fővárosban, akkor rendeztek az ünnepség fényének emelésére egy kis parázs magyarelleses tüntetést.

Egy szegény trafikosnak eszébe jutott, hogy ő, mint a magyar állami egyedárúk szerény bizonyosa, magyar nemzeti lobogóval díszítse házat. Nossza, vérszemet kaptak ezen a jó horvátok, összecsdültek s éktelen lármával szidalmazva Magyarországot, megostromolni készültek a magyar lobogós házat, minek vége aztán az lett, hogy a fenyegetett magyar lobogónak szégyenszemre el kellett tűnnie helyéről.

Persze azzal szepítik most is a dolgot, hogy ezt a botrányt csak csöcselék és meggondolatlan ifjuság idézte fel, ezt tehát komoly dolognak nem szabad tekintenünk.

Szeretnők is ezt elhinni, csak hogy egy kissé furcsának találjuk azt a folyton ismétlődő jelenséget, hogy Horvát-Szlavonországban mindig a csöcseléknek van igaza, mindig a botrányt keresők érik el céljukat, a mikor a magyarság megalázásáról van szó. Eszéken is csak a „csöcselék”, meg az „ifjuság” tüntetett a magyar színészet ellen s a hatóság mégsem a botrányhősök megrendszabályozásával állította helyre a rendet, hanem betiltotta a törvényesen engedélyezett magyar előadásokat; Zágrábban is a magyar lobogónak kellett a csöcselék támadásaival szemben visszavonulnia.

Ezek már komoly jelenségek, mert arról tanuskodnak, hogy a csöcselék s a meggondolatlan ifjuság az ottani közhangulat szócsovei. A meglett koru, tisztos családapák, a társadalom műveltebb rétegei nem állnak ugyan ki az utcára ablakokat beverni, cimereket bepiszkolni, lobogókat letépni, de rokonszenvük kíséri a csöcselék s az ifjuságot; a mikor mindezt megeselekszi.

Pedig hát mit vétett nekik Magyarország, hogy ily ádáz dühvel támadnak ellene? Hisz ők maguk irták a nekik nyújtott fehér lapra azt a szerződést, mely hozzájuk való viszonyukat szabályozza, s a maguk országában oly önkormányzati hatósággal dicsekesznek, a minővel soha ezelőtt nem bírtak s az általuk oly sűrűn emlegetett osztrák tartományok sem bírnak.

Nem vélünk tévedni, a mikor azt hisszük, hogy a tulzók törekvéseinek s nézeteinek oly nagyszerű elterjedését Horvát-Szlavonországban a magyar kormányok gyámoltalansága idézte fel. Annak a kormánytámogató harminc horvát szavazatnak a kedvéért a magyar kormányok Horvátországban mindent elnéztek, még a magyar állam meggyalázását is, s most az állambomlasztó áramlattal szemben tehetetlenül állnak.

Horvátok, tótok, szászok, oláhok csinálhatnak

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A palotaörök.

Nagynéném igen kedves, derék öreg asszony. Szívem egész hevével szeretem őt. És ez érzetem teljesen önzetlen. Nagynéném nem tartozik ama regénybeli néni sorába, akik unokaöccseiknek nagy vagyont hagynak s e miatt folyton gyötrik őket. Kérve-kérek mindenkit, ne higjenek azoknak a regényeknek: ilyen nagynénék nem is léteznek.

Egyáltalában megfoghatatlanul értelmetlen s valótlan tényeket szoktak azok a regények elhitetni — mert fájdalom, sohan elhiszik — az olvasókkal. Szerencsére lassan-lassan hitelüket veszítik. Így például néhány esztendő óta a mi piacunkon turót csupán olyan regények lapjaiban mérnek, melyekben a zsarnok apa nem engedi a regényhősnek leányát. Az ilyen irók, kik ilyet állítanak, már lejárták magukat. Ugyan melyik apa nem adja férjhez leányát, ha kéri? De nem kéri. Azonban visszatérek nagynénémhez.

Bizonyos időközben, hetenként, kéthetenként tiszteletemet szoktam tenni nagynénémnél, aki özvegy asszony régóta s egyedül él cselédjével. Kicséréljük ilyenkor újságainkat. Én, aki előfizetője vagyok a „Sarréne”, mely mióta kijelentette, hogy bizonyos ügyben tisztelt laptársa, a „Times”, alaposan téved, korlátlan bizalmamat élvezi, én tehát a világ, hazánk és városunk nevezetesebb eseményeit adom elő a „Sarré” nyomán nagynénémnek, ő cserében a család — szeretett családjunk — köréből való történeteket sorolja fel nekem lelkiismeretes pontossággal. Nincs halálkozás, születés, lakodalom és családi bész

pártviszály, melyekről nagynéném a legkimerítőbb és leghitelesebb értesüléssel ne bírna. Főleg a „Bűz pártviszály” rovatot szokta változatosan előadni. Megvannak a mi rendes embereink, akiket mindig lesidunk, mások, akik felett sajnálkozunk. Az ilyen látogatás után rendszeren megnyugtató távozom.

Minden alkalommal meggyőződöm arról, hogy családjunk felett őrangyal lebeg, ki éles két pápaszemén át minden bajt meglát, vigasztal, tanácsol, ott terem a betegeknek és vigasztaló szavakkal főz részükre köménymagos levest, majd igazi fájdalommal siratja az élet tartományából a halál birodalmába távozott családtagokat.

Jelentést kell tennem mindannyiszor a színházról is nagynénémnek s ime — hihetetlen, de ez a legkeserveesebb kötelességem, melynek nem tudtam eddig jól megfelelni.

Evek hosszú, hosszú sora mult el azóta, mikor én először voltam a színházban. Nem emlékszem, hogy miféle darabot adtak. Másnap nagynénémhez mentem s elbeszéltem a darab tartalmát.

Jóságos mosolylyal hallgatta meg s aztán ábrándos hangon szólt:

— Hiszem, fiam, hiszem, hogy szép volt, de hejh! ha azt a darabot láttad volna!

— Melyiket?

— Rég volt az már, a mikor láttam, gyönyörű darab, milyen szép, milyen . . .

— Mi a címe?

A címe . . . azt nem tudom, óh de az borzasztó, mikor abban a darabban ezt kiáltják:

Pa-lo-ta-örök vi-gyáz-zatok! Vigyáz-zatok!

Kisérteties hangon letéve kötését, székéből felemelkedve, mutatóujjával előre bökte, átszellemülten szavalt a megható darab részleteit és én bennem

megszilárdult az a hit, sziklakeménységűvé vált az a meggyőződés, hogy nincs a földön kedvesebb darab a néni darabjánál.

Nem is tudom, hogyan történt, de egyszer így találtam szólni nagynénémnek:

— Vajjon miért nem adják azt a darabot?

— Ah! — szólt remegő hangon az öreg asszony — ha adni fogják, akkor elmegyek én is a színházba. Mióta szegény uram meghalt, huszonegy esztendeje annak, nem jártam színházba, de ezt megnezem.

Elhatároztam, hogy bármi áron megtudom, melyik darabban mondják ezt:

— Palotaörök . . . vigyáz-zatok.

Valahányszor a színházban régi drámákat adtak, mindig elmentem s végig néztem. Számtalan darabot néztem így meg. Játsszák sokban közülök örök. Ezekre azonban mindig azt szokták kiáltani:

— Örök, ragadjátok meg!

Másféle palotaörököt sehol sem voltam képes felfedezni. Számos ismerősömet kérdeztem meg, egyik sem tudott a palotaörökről. Végre akadt egy ur — színházi törzsvendég — ki megesküdött, hogy ez a jelenet akkor van, mikor Hamletnek az apja lelke megjelenik.

Egy hét múlva Hamletet hirdette a színiap. Délután beállítottam a nagynénémhez:

— Néni, ma színházba megyünk!

— Csak nem azt a darabot adják?

— De azt. Megtaláltam végre. A címe Hamlet.

Nagynéném gondolkozott. Nem ismerte est a darabot. Abban a kis vidéki városkában, a melyikben ő fiatal korában lakott, az a vidéki színésztársulat, magyarul „trupp” a melyik akkoriban játszott, minden egyebet adott, csak Shakespeare drámáit nem.

odahaza s a külföldön a mit akarnak, szabadon áskálódhatnak a magyar állam tekintélye, hirneve, egysége ellen: csak az országgyűlésen támogatásuk az uralkodó pártot és kormányát, mert a szabadelvű párt: az állam s csak az az ellensége a magyar államnak, ki ezt a pártot nem támogatja.

* A függetlenségi pártok egyesülése.

Ujpesten tegnapelőtt szentelték fel az ottani függetlenségi kör zászlóját. Az ünnepély a templom előtt folyt le s kiváló fontosságot kölcsönöztek neki Kossuth Ferenc és Ugron Gábor képviselőknek enunciaciói. Mindketten, úgy a zászlószentelésénél, mint az ez után következő bankettnél mondott beszédekben hangsúlyozták a függetlenségi pártok egyesülésének szükségességét. Kossuth véleménye az volt, hogy az egyesülés csakis elvi alapon történhetik. Ugron pedig zajos tetszés között kijelentette, hogy a függetlenségi párt kapuja mindenki előtt nyitva van s azon mindenki beléphet, aki a haza függetlenségeért akar küzdeni. Dr. Várady Károly, a kerület országgyűlési képviselője mondott még nagyhatású beszédet. Az ünnepélyen mintegy ötezer ember vett részt. A banketten többek között Olay Lajos beszéde keltett fel tünést, mert az egyesülésben hívők meglepetésére megtámadta az Ugron frakció egyik tagját, akit azonban nevének nem nevezett meg.

Hírek.

Pécs, 1895. október hó 16.

— **(A király Zágrábban.)** Ő felsége a király tegnap reggel fél 9 órakor érkezett meg Zágrába. Az impozáns bevonulás után a báni palotában szállt meg, hol rövid időre visszavonult, majd kezdetét vette a küldöttségek fogadása. Az egyházak, a tartománygyűlés képviselői és a katonai küldöttségek fogadása után következett a magyar vármegyék és városok bejelentett küldöttségeinek fogadása. A vármegyék, köztük Baranya, Zala és Somogy küldöttségét Svastics Zalamegyei főispán, a városok köztük Pécs küldöttségét is Kardos Kálmán baranya megyei főispán vezette a király elé, a ki az üdvözlő beszédekre adott válaszában kijelenté, hogy a magyar városok és vármegyék küldöttségét örömmel fogadja, látva abban a hű ragaszkodást és a magyar s horvát-szlavon testvéri viszony állandóságát.

— **(Személyi hir.)** Aidinger János polgármester a tegnap esti vonatral hazaérkezett Zágrából, hol a királyfogadtatáson és Pécs város küldöttségének ő felsége a király előtt történt tisztelgésén résztvett.

— **(Városi közgyűlés.)** Pécs város törv. képviselőtestülete f. hó 21-én, vagyis a jövő hétfőn tartja Kardos Kálmán főispán elnöke alatt rendezési közgyűlését. A közgyűlés — mint értesülünk, igen érdekesnek ígérkezik, mert több fontos ügy lesz felvéve a tárgysorozatba.

— **(Eljegyzés.)** Hettyei Géza, m. kir. posta- és táviróosztály eljegyezte Szegzárdról Etl Crescentia k. a. t., Etl József mérnök leányát.

Nagynémem tulboldog volt. Este együtt mentünk színházba.

Nem tudom leírni, mennyit pirultam a miatt, hogy a dán királyi palota őreinek nem kiállították azt hogy „Vigyázzanak.” Nagynémem figyelemmel nézte végig a darabot, sirt is benne és fázott, mikor a kísértet megjelent Hamlet előtt . . . meg volt elégedve a „dekorációkkal”, de aztán így fejezte be véleményét, mikor haza kísérttem:

— Hanem az a másik darab! . . . milyen rettetes volt, mikor mondják: Palotaőrök vigyázzatok! Persze, most nem adják a régi darabokat. Az ilyen új darabok, mint ez a mai, azok is jók, aztán Hamlet nagyszerűen játszott; de azok a régi jó darabok . . .

Vigasztalhatatlan voltam a felett, hogy nagynémemet rászédtem. Keserű szemrehányásokkal illettem azt a színházi habituét, de ő pattogva azt felelte, hogy nem tehet arról, ha most mindent új fordítás szerint játszanak. Bizonyos, hogy Hamletet is új fordítás szerint adták s kihagyták belőle a palotaőröket. Egyébiránt úgy tetszik neki, hogy a „Notredamei toronyőr”-ben kiálltjak.

Uj remény szállta meg szívemet. Valaha én is láttam a toronyőrt s akkor sajnáltam is azt a szegény pupost, de arra nem emlékeztem, hogy tényleg vannak e benne palotaőrök? Mindegy, megkérem a nagynémemet, beszélje el a tartalmát annak az ő darabjának. Eddig úgy is csak a palotaőrökről szólt benne. Aztán ha látom, hogy csakugyan a Notredamei toronyőrrel van szó, hát akkor elviszem a színházba.

Előadtam a nagynémémnek, hogy most már nagyon valóságos, hogy ráakadtam darabjára. A címét nem mertem megmondani, hátha nagynémem a cím idegensége miatt elveszti bizalmát.

— **(Birói székfoglalás.)** Farkas Sándor dr., ki eddig a székesfehérvári kir. járásbírói al-bírája volt s legutóbb lett kinevezve a pécsi kir. törvényszékhez bírónak, ma foglalta el új állását s a törvényszék teljesülésében letette a hivatalos esküt. A Nagykikindáról ide áthelyezett Varga Nagy István törvényszéki bíró csak november hó 1-én érkezik új állomáshelyére, a mikor is Göbel Gyula törvényszéki bíró a büntető tanácsból átmegy a törvényszék polgári tanácsába előadónak.

— **(A gyülesező rabbik.)** Tegnapelőtt kezdtek meg a magyarországi rabbik a fővárosban 3 napra terjedő gyűlést, melyen a polgári házasság folytán szükségessé vált egyházi és vallási intézkedéseket beszélnek meg. A gyülesező rabbik között ott vannak: Perlis Ármán dr. (Pécéről), dr. Flesch (Mohácsról), Roth rabbi (Siklósról) és dr. Herzog (Kaposvárról).

— **(Laktanyák átvétele.)** Holnap délelőtt lesz egy vegyes, polgári és katonai bizottság jelenléteben a Pécs város által épített Lakits-féle lovasági laktanya hivatalos átvétele. Holnapután pedig a Battthyány honvédegyalagsági laktanyák átvétele fog megtörténni.

— **(Jó fogás.)** Ma délelőtt a pécsi kir. ügyészség fogházának vezetés lakója lett. Hiesz Henrik, baranyamegyei, nagyhajmási születésű, több szörösen büntetett s jelenleg orgyilkossági kísérletért körözött, notórius betörő ez az új lakó, kit tegnap délután 1/2 óra tájban fogott el a pécsi rendőrség. A gonosztevő elfogatása Kullmann János joghallgatónak köszönhető, a ki tegnap délután egy embert látott a király-utcán, a mint többféle ruhaneművel s különösen egy überciherrel házról házra járt. Az überciherben Kullmann az ő sajátját ismerte fel, melyet ezelőtt 8 nappal valami jómadár kilopott a Mária-utcai lakásáról az ablakon keresztül. Kullmann követte hát az embert s mikor egy rendőrt látott, felszólította, hogy fogja el a gyanús firmát. Így került a jómadár a rendőrséghez, a hol először Kovács Ferencnek nevezte meg magát, majd a kereszkérdések sulya alatt beismerte, hogy ő Hiesz Henrik, s bevallotta azt is, hogy ifj. Lauber Rezső és Kullmann János joghallgatók lakásában ő követte el 8 nap előtt a betöréses lopást. Kiderült azonban más is róla. Nemcsak az, hogy rovott előéletű, már ötödfele évi fegyházat is ült, hanem az is, hogy Köszl János itteni kereskedő kárára is betöréses lopást követett el régebben, de sőt az is, hogy f. évi augusztus 19-én Pozsonyban egy rendőrt orvul leszúrta s e bűnéért ma is körözik. Ma már az ügyészség fogházában ül, honnan majd elszállítják a pozsonyi ügyészség börtönébe.

— **(A piros paplan.)** Egy gazdátlan piros paplan került ma a rendőrkapitányság elé. A ki ellopta valahonnan, arról is gondoskodott, hogy ha az egyik huzat piszkos lesz, legyen egy tiszta is mellé, mert két darab huzattal emelte el. No de a gondossága arra is kiterjedt, hogy valahogy a paplanba himzett monogramról rá ne ismerjen a jogos tulajdonosa, mert miérettől kézzel vakarta ki a kezdőbetűket. A rendőrség ez uton kéri fel a kározt, a kinek a paplanját mostanában ellopták, hogy jelentkezék a piros paplanért, hogy ne foglalja sokáig a helyet a rendőrségnél.

— Kérem kedves néni, mondja el, hogy mi volt abban a darabban!

Jaj, felelt ő mosolyogva, szép darab volt.

— Hiszen tudom, hogy gyönyörű lehetett, de mégis, mi lehetett benne olyan érdekes a palotaőrökön kívül, hogy annyi idő óta éppen erre úgy emlékezik nénikém? — szóltam az öreg asszonyhoz. Nem játszott benne egy pupos siketnéma?

— Ah, dehogyan volt pupos! — szólt nagy erővel az öreg asszony, aztán lassan, vontatott hangon folytatta:

Hogy felejtsem el ezt a darabot, mikor a szegény urammal együtt voltunk színházban — azelőtt való nap lettem a mátkája s akkor este vele együtt ültünk a színházban, egymás mellett a leghátulósor szélén!

— Igen, de a néni csak azokra a palotaőrökre emlékszik. Mit mondtak még egyebet a darabban.

— Oh! — szólt mosolyogva nagynémem, hiszen szegény férjem folyton sugdosott . . .

— Igy hát nem emlékszik egyébre a palotaőröknél?

Nagynémem sebesen kezdett kötni.

— Hogy a darabban mit mondtak egyebet, azt nem tudom, de ő hogy mit mondott nekem, oh arra még emlékszem.

Rövid szünet állott be. En törtem meg a csendet:

— Hogy van az, hogy nénikém éppen erre emlékszik: Palotaőrök vigyázzatok?

— Erősen kiállították, így: Vigyázzatok! és görögützet gyújtottak, egyszerre megvilágosodott a színházban — mondá, szemét lesütve nénikém.

Felhagytam a palotaőrök keresésével.

Gyalui Farkas.

— **(Garay szobra.)** A millenniumra Szegzárdon a Garay téren felállítják a költő bronz szobrát, melynek mintázatával a szoborbizottság Szárnovszky Ferenc párisi szobrászt bízta meg. A művész a szobor gipszmintázatát már meg is küldötte, melyet a fővárosban a képzőművészeti csarnokban ki is állítottak. A mintázat megtekintése végett Fördös Vilmos kaszinói elnök és Tóth Ödön bizottsági tag — mint levelezőnk jelenti — felutaztak a fővárosba, s Zala György szobrászszal azt a jelentést tették a szoborbizottságnak, hogy a mintázatot nem fogadják el, mert a lábak görbék, az elhelyezése is rossz és a kidolgozás sem sikerült. Így tehát Szárnovszkyt, ki eddig 3 ezer forint előleget kapott, új mintázat elkészítésére utasították.

— **(A polgári házasság Gyöngkőn.)** Mint levelezőnk írja, Gyöngkőn f. hó 10-én kötötték meg az első polgári házasságot, melyhez nagyobb ünnepség okáért Pesthy Elek főszolgabíró és Radván szky István báró tb. főszolgabíró vezetése alatt a simontornyai járás összes anyakönyvvezetői megjelentek. A gyöngkői anyakönyvvezető hosszabb beszédet is mondott s az első pár házasságát a törvény előtt megkötöttnek jelenté ki.

— **(Két tűz egyszerre.)** Marcaliban — mint levelezőnk írja — két tűz is volt a napokban. Az ugynevezett cigányközön gyuladt ki Tolnai Janos gazdálkodó háza, majd a Cár Katalin tulajdonát képező ház fogott tüzet. Mind a két ház leégett s csak a gyors segítségnek köszönhető, hogy nagyobb veszedelem nem lett a tűzből.

— **(Megint a léghuzam.)** A tegnap esti színházi előadás közben megint derekasan működött a léghuzam. Felkérettünk, hogy figyelmeztessük Somogyi igazgató urat, — saját érdekében is — hogy a mint már egyszer ajánlottuk, a ventilátorok elzárására nagyobb gondot fordítasson közegei által, mert bizony léghuzam közt még egy „fényes udvari vigjáték”-ot se a legkellemesebb 5 felvonásokon keresztül átélvezni.

— **(A virtus dicséretéi.)** Rémhír nyíltott nagy Pécsen keresztül — Hogy csatátér vált im a Lövész-kertből — Katonák és bányászok összeveszték — Tegnapelőtt és addig verekedtek — míg csak ép szék s ép fej volt a kéznél — Soha szörnyűbbet ennél az egy éjnél — No aztán meg vasárnap éjszakáján — Gyilkoltak öltek a város sok táján — Emberral ugyan nem esett egy se — De annál több részeg fej veretett be — S kapóra jött ez a sok naplopónak — Felfújódván fejük mint egy-egy hólyag — Nem kellett hétfőn a munkába állni — Lehetett csendbe nyugton meditatálni — S mára virradva már mind elfeledte — A sok hős, hogy milyen nagy küzdelmébe — Állott vasárnap éjszaka, azonban — Ma érte már feje se föl a gondban — S bár hallja a riportert róla zengni — Bevallja mégis, hogy nem történt semmi!

— **(Kitüntetés.)** Taussig Zsigmond és k. udvari borkereskedése Pécsen az 1895. kistelbachi gazdasági, erdészeti és iparkiallításnál kiállított amerikai és ojtványvesszőiért az ezüst éremmel lett kitüntetve.

— **(Hullanak a sertések.)** Ma már bizony hivatalos adatokat is volt szerencsénk, vagyis inkább szerencsétlenségünk kaphatni a sertésvesztről. Ugyanis, mint a rendőrkapitányságnál értesültünk, tegnap reggeltől kezdve ma délig 24 sertés hullott el a város területén és lett kiszállítva a gyepmesteri telepre, még pedig tegnap egész nap 11, ma pedig 13 darab. A gyepmesteri telepen különben a város rendőri felügyelete alatt szappanfőző van berendezve, hol azon elhullott sertésekért, melyek szappanfőzésre alkalmas, jó zsíros állapotban vannak, a tulajdonosok kártalanítást nyerne. Igy legalább veszett fejserének nyele kerül.

— **(Kedélyes vádolt.)** Többszörös betöréses lopással vádolt férfi áll a kapitány előtt. Nem tagadja a szemébe szórt vádakát s általában igen jókedvűen fogja fel a helyzetet. S mikor a kapitány, gaztetteinek indító okát megtudandó, azt kérde tőle:

— Ugye szereti maga a bort?

A kedélyes vádolt félvállról veti oda:

— No a bort, azt is szeretem. De a sört, azt imádom!

A sörimádó betörő különben ma már az ügyészség fogházában ül.

— **(Megverte a saját keze.)** Ma virradóra a szigeti országuton egy részeg embert találtak, a ki az igazak álmát aludta a köves, nem épen a legpuhább ágyul szolgáló földön, dacára, hogy a fején két sebből is szívárgott a vér. A járőrelők valahogy felráták s egy ismerőse fel is ismerte benne Prokof Ádám gyári munkást. Nagysokára tudták csak magához téríteni s mikor kérdezték tőle, hogy mi baja, miért verzik feje, ki verte meg — így felelt:

— Biz én magam sem tudom. Csak annyit tudok, hogy jól beszédtem az éjjel a borból. S mert senkivel sem verekedtem, azt hiszem, hogy — a saját két kezem vert.

És bandukolt szép lassan hazafelé.

— **(Revolveres férj.)** A számtalan családi tragédiák egyikének rövid felvonása játszódtott le ma Pécsen. Hajnalban a rendőri őrszolgálat a Gröndler utca sarkán egy didergő, síró asszonyra akadt, ki a kérdésközlésre bevallotta, hogy Mathievics Pálné híjának, s ott lakik az utca egyik házában. Aztán zokogva beszélt el, hogy az ura, Mathievics Pál, folytonos viszálykodásban élt vele, s már többször fenyegette, hogy megöli. Most éjjel aztán része gen jött haza, rátámadt és revolvért rántott elő.

— **Meghalás!**

Orditotta reá és a megrémült asszony, úgy, a hogy volt, egy szál aiso szoknyában rohant ki az ajtón, bele a sötét éjszakába. Csakis úgy menekülhetett meg a haláltól. A rendőri őrszolgálat jelentése alapján Mathievicsnél házkutatást tartottak s meg is találták nála a megtöltött revolvért. A szegény asszonyról gondoskodtak, hogy ne kelljen az élete ellen törő férjhez visszamenni; Mathievics Pál ellen pedig megindítják a bűnvádi eljárást.

— **(Elveszett arany lánc.)** Ma délelőtt elveszett egy kis arany nyaklánc, arany szívvél és 3 drb. gyönggyel ékítve. Megtalálóját jelentkezzék a rendőrségnél.

— **(Rettenetes és Kellemes.)** Egy kávéházi asztalnál fiatal kivatalnokok ütték tegnap este agyon az időt. Persze, mivel mással, mint a főnökeikről beszélgettek.

Azt mondja az egyik egy fiatal urhoz, a ki ujonc még a tisztviselőközlésben:

— Te, hogy is hívják azt a két basát?

A fiatal ur hallgat.

— Rettenetes és Kellemes. Világosítja fel a társaságból valaki.

— De hát melyik a Rettenetes és melyik a Kellemes?

— A melyiket naponkint látsz, az a Kellemes. A ki pedig csak vizitálni jön át amonnan a hegyről a torony alá, az a Rettenetes. Különböznél majd lesz hozzá szerencséd!

A fiatal urnak ettől a felvilágosítástól annyira eltűnt a jókedve, hogy a piccolóját is keserűen itta meg, a cukrot pedig beledobta a pohár vizbe, a melyikbe az elébb vig kedvében a szivarja hamuját verte bele.

— **(Eltévedt.)** Furcsa szerelmi idillről beszéltek ma reggel a szigeti városiak. Hőse pedig ennek az idillnek egy forró szívé, mollett hölgy, meg egy szürkefejú férfiú, no meg — a férj. A forró szívé mollett hölgy ugyanis szivesen látta a szürkefejú férfit otthonában akkor is, mikor igazság szerint mindenkinek aludni kellene. Szivesen látta, egyedül lévén, mert az ura valahol a kaszinóban kártyázta át a fekete éjszakába hajló késő estét. De hát a mi soha nem történt meg veie, ma rengeteg szerencsével játszott s ez szeget üttö a fejébe. Fogta magát, hazament, szokása ellenére, úgy 11 óra felé. A mint benéz a háza ablakán, világosságot lát ott. Mint egy bősziült fenevad, zörgeti meg az ablakot, de a mikor az asszonyka beereszti, nem lát semmi gyanusát. Odalép a ruhaszekrényhez, hogy kivegye onnan a schlafrokkját. Kinyitja az ajtót s majd kővé mered. Egy jóbarátja, a szürkefejú férfiú lép ki onnan, a saját schlafrokkjában és engesztelően mosolyogva köszön:

— Jó estét.

— Jó estét. Hát te mit keresel itt? Szól a férj és harag zúg hangjában.

— **Eltévedtem, pajtás!**

Hogy aztán miként mutatta meg a férj az eltévedt szürkefejűnek az utat, az nem tartozik ide. Abban majd már a bíróság ítélt súlyos testi sértés miatt.

— **(A szüret Szegzárdon.)** Szegzárdról írja levelezőnk: Szüretünkre az idén gyönyörű idő kedvezett volna; sajnos azonban, hogy a szürettel nagyon hamar készen leszünk. A termés általában véve kielégítőnek mondható, mert azon tökékek, melyeket a filloxera megkímélt, elég termést adtak, dacára annak, hogy az idén nagyon sokat szenvedett a peronosporától is. Az idei szüret azért is nevezetes Szegzárdon, mert azon gazdák, a kik a filloxera által elpusztított szőlőterületeket amerikai vesszővel ültették be ezeknek terméseit most szedik le először. Az új szőlők termése igen bőnek mondható; elég baj, hogy még csak kevés szőlőgazda ültette be szőlőjét amerikai vesszővel.

— **(Hazai gyáriparunk sikere.)** Miután a magyarországi gépek a legújabb idő óta Oroszországban erős versenyt folytatnak az ott régi idő óta használatban levő angol cséplőgépekkel, ez utóbbiak versenycsépülésére provokálták a magyar gyártmányokat. Mint értesülünk e versenycsépülés közelebb tartatott meg Orel városban az ott rendezett mezőgazdasági kiállítás alkalmával. A versenyben a Marchal, Robey és Hornsby-téle gözcseplőkészleteket fényes eredményel győzte le a Magyar királyi állami vasutak által kiállított gözcseplőgép. A magyar gép ugyanis sokkal többet cséplött, sokkal tisztábban és nyugodtabban dolgozott az összes többi gépeknél, s azért a legelső kitüntetést, a nagy arany-

érmét nyerte el, a mely kitüntetés Oroszországban külföldi gyárnak eddig még soha sem adományoztatott. Az államvasutak gépgyárának gépei egyébként Amsterdamban legutóbb megtartott világkiállításán is a legmagasabb kitüntetést nyerték el. Bizonyára örvendetes hazai gyáriparunk ezen kettős külföldi siker és kivánatos volna, hogy hazai gazda közönségünk, a mely eddig még nagy mértékben a külföldi mezőgazdasági gépek felé vonzódik, ezentul szintén az országban készült mezőgazdasági gépeket a külföldiekkel szemben előnyben részesítse.

— **(A kálomista csibe.)** Tegnap a színházi esti előadás után egy fiatal házaspár tért be a Vigadóba egy kis rövidcske második vacsorára. Paprikás csirkét kértek. Férjem-uram tányérjára egy rágós husu, csontos nyakdarab került, melyen unalmas csámcsogással rágódott egy ideig, aztán a pincért odaintve, keserű maliciával így szólta meg:

— Hallja, ez a csirke ugye kálomista volt?

— Hogy-hogy kérem?

— No még kérdezi! Hát nem látja ezt a hatalmas vastag nyakat?

— **(Mi a baja.)** Egy atyafi sütkérezett az utcán elterülve és az élvezet egy nemével rugta ki hol a bal, hol a jobb lábát, mindenféle elvont fogalmu nyilatkozatok kísérete mellett, melyeket részint az utca közönségének, részint, amikor a hátára fordult, az itáliai szépségben tündöklő énekek tett nem egész határozottsággal.

A feltűnő rugdalkozás mély részvétet keltett az utca közönségében és körülvették és sajnálkozással kérdezte valaki:

— Ugyan mi a baja?

— Aszongya rá egy menyecske:

— Szél érte szegényt — az üvegből.

— **(Épp olyan boszorkány.)** Egyik fiatal vármegyei tisztviselőnk, ki e napokban házasodott meg, nászutra ment ifju feleségével. A hegyek közt, az erdők bizalmas magányában bolyongtak, sétáltak. Épp javában beszélgettek, midőn egy fiatal parasztember került eléjük. Az új férj odalép a földmiveshez:

— Mondja csak barátom, boldog maga?

— Hogy érti ezt az ur?

— Hát ugy, hogy megvan-e a sorsával elégedve?

— Persze, hogy meg. Nincs semmi bajom. Az étel, ital jól esik, gondom pedig nincs.

— De gondolkozzék csak. Igazán nincs semmi gondja? Soha sincs semmiféle boszúsága?

— Legfeljebb a feleségemmel, néha vasárnap. Hisz tudja az ur, hogy szokott az lenni. Bemegy az ember a kocsmába és megiszik egy-két pohárral, — odakerül az erdőz és megiszik még egyet-kettőt, aztán a tanító ur jön és megint elfogy egy két pohár, — a csendőr-örvezető kedvéért is lecsuszik egy-kettő... akkor aztán, ha az ember hazamegy, a felesége okoskodik vele...

— No hallja, szolt közbe a menyecske, hát még magának áll feljebb. Hát nincs teljesen igaza az asszonynak, ha maga annyit iszik?

A paraszt erre meglöki az új férjet, ráhunyorit és a menyecske célzóva, így szól:

— Épp olyan boszorkány, mint az én anyjukom.

Művészet, irodalom.

Utolsó szerelem. Ha vannak udvari tanácsosok, udvari szállítók, miért ne lehetnének udvari vigjátékok, gondolta magában jó Somogyink, s Dóczy Lajosnak kitűnő darabját mint „fényes udvari vigjátékot” mutatta be tegnap a pécsi közönségnek, s mindjárt hozzá is tehetjük, hogy fényesen elég fényes is volt, mert a diszletek és jelmezek beváltak volna akármely fővárosi színpadon is. De az előadásról is csak jót írhatunk, hisz ott láttuk mozogni magunk előtt szintársulatunk színe-javát a világot jelentő deaskákon, élükön az igazgatói párral. Somogyin és nejein kívül, kik komoly méltósággal személyesítették Nagy Lajos magyar királyt s a királynét, nagy tetszést arattak Breznay Anna, ki Drugett Mária szerepében igaz érzéssel szavalt, Balogh Etel (Catherina), ki művésziileg személyesítette az önfeláldozó szerelem hősiességét, Kalmár Pirokska, ki kedves apródi szerepében annyira el tudta ragadni a különben tartózkodó pécsi közönséget, hogy nyílt színen tapsolta ki. Mészáros Lajos (Laczi), ki gyönyörűen szavalt s igazán tipikus alakja volt a középkori könnyüvérű, de minden ízében egyeneslelkű, gavallér magyar főurnak. Balla Kálmán a szokott szerepkörén kívül eső Cecco szerepében nem érvényesülhetett a tehetségének megfelelő mértékben. Kis Pista mint Laczi fegyvernőke és Kovács Mariska, mint olasz komorna sok derűtséget keltettek ügyesen alkalmazott mókáikkal: szóval az egész előadás oly összevágóan ment, hogy a szép számmal jelen volt közönség zavartalanul élvezhette Dóczy darabjának költői szépségeit.

Műsor. Holnap lesz az első operai előadás a színházban. Színre kerül a *Dragonysok*, opera 3 felvonásban. Holnapután az *Ottón* premiérje, pénteken a *Bánymester* bemutatója lesz. Szombaton megismétlik ezt a darabot; vasárnap pedig *Rátka* y László új színművét, a *Csillag hullás* t adják.

Milleniumi történet. Az Atheneum kiadó társulat a tíz kötetes „Magyar Nemzet Története” cz. műből a harmadik kötetet még ez évben készül kibocsátani, míg a második kötet megjelenése csak az 1896. év elején várható. A sorrend ezen megváltoztatása azon okból volt szükséges, mert a millenium alkalmából, főleg az Árpád-kor történetére vonatkozólag annyi sok fontos kutatás történt, hogy dr. Marczali egyetemi tanár, ezen korssak (2-ik kötet) írója, ki minden a mai napig feleszire került legkisebb adatra is kiterjeszti figyelmét, a könyv megírásában lassan kénytelen előrehaladni. A mű negyedik, hatodik és kilencedik kötete már kéziratban közel van a befejezéshez és így minden valószínűség szerint a millenium évében a mű fele része a közönség kezébe kerül.

TÁVIRATOK.

— **A német császár részvéte.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A német császár tegnap Hubertuslockból a következő táviratot intézte az elszász-lotharingiai helytartóhoz: „Éppen most értesülök a lapokból Schwartz mühlhausi gyároson elkövetett utálatos gyilkosságról. Kérem fenségedet, fejezze ki a boldogtalan özvegynek nevében és a császárné nevében legbensőbb részvétünket. Ime egy újabb áldozata a szociálisták által nyitott forradalmi mozgalomnak. Vajha népünk erőt venne magán. Vilmos.”

— **A király a magyar senéért.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) U felsége a miniszterelnök előterjesztésére megengedte, hogy udvartartása javadalmazásának művészeti célokra szánt részéből a millenium alkalmából hirdendő zenei pályadíjakra, és pedig egy-egy operának, szinfoniamnak, ouvertürnek, vonós negyesnek, magyar rhapsodiának és műdalnak jutalmazására királydíjak címén 5000 ft fizetessék ki.

— **A ságrábi királynapok.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) U felsége ma Zágrábban a különböző intézeteket látogatta meg. A székesegyházban Posilovits György érsek fogadta, azután misét celebrált. A szerb templomban Brankovits patriárka fogadta. Ezután az egyetemet látogatta meg. A szerb zászlókat újra kitűzték, de a templom előtt újabb zavargások fordultak elő, melyet a rendőrség nem képes megakadályozni.

— **A román kormány lemondása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bukarestből jelentik, hogy a király nem fogadta el a kamarák feloszlására irányuló minisztertanácsi javaslatot, minek következtében a Catargiu kormány lemondott.

— **Takács Zoltán ügye.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A törvényszék Takács Zoltánt, mint felbujtót helyezte vád alá és a vizsgálati fogság fenntartását mondta ki.

— **A bratkovcei huszárok sorsa.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A bratkovcei huszárok ügyében Gálgóczy altábornagy átadta a hozott ítéletet Szeracsin altábornagnak, a X. hadtest ügyvezető „Gerichtsrecht” elnökének, kinek saját belátása szerint joga van a hozott ítéleteken enyhíteni, vagy súlyosítani. Ez utóbbi eset következett be, a mennyiben 15 huszár halálra lett ítélve. Ez az ítélet a bécsi „Oberstes Gericht”-hez lett felterjesztve, mely szombaton tartott ülést Watteck altábornagy elnöklété alatt. Az ítélethozatal a legnagyobb titokban tartották. Az Oberste Gerichtnél is súlyosítás és halálra ítélés történvén, az ügy végeldöntés végett a király elé kerül, miután a halálra ítéleteken kívül több huszár 15 évi nehéz várfogságra van ítélve. Az irományokat vasárnap este hozta Krausz udvari futár Bécsből Gödöllőre, a hova megkésve érkezett. Ma reggel folytatta útját Zágráb felé, hogy a királynak rendezesen vele járó Justitz-Referent-je referálása után megerősítse a végérvényes ítéletet. Így tehát a bratkovcei huszárok sorsa a király kezében van.

Bűnügyi tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

október hó 18-án.

5776. Pintér Józsefné ellen súlyos testi sértés és Mága György ellen könnyű testi sértés miatt.
5774. Bencze István ellen többrendbeli lopás miatt.
5775. Májér József ellen lopás miatt.
5777. Kunos Ádám és társa ellen súlyos testi sértés miatt.

Közgazdaság.

A baranyavármegyei gazdasági egyesület újra alakulása.

Vármegyénk gazdasági egyesülete a következő felhívást bocsátotta a baranyamegyei gazdákhöz: „Nagyérdemű Gazdaközönség!”

Gazdasági egyesületünk immár 24 év óta áll fenn és e huszonnégy évi működése alatt oda törekedett, hogy szeretett vármegyénk területén az okos, szerű gazdálkodásnak minden ágát, különösen a kisgazdákénál, fejlessze és tőle telhetőleg virágzásra juttassa.

Hogy a lefolyt 24 év alatt mennyire érte el egyesületünk kitűzött célját, arra nézve megyénk nagyérdemű gazdaközönségétől várjuk az igazságos ítéletet: de bármily szigorú ítélet ellenében is megnyugtató azon tudat, hogy rendelkezésünkre állott anyagi eszközöket úgy használtuk fel, amiként azokat a gazdaközönség legsürgetőbb szükségletei parancsolták és megyénk gazdasági ágainak előbbre vitele követelte.

Az egyesület alapszabályainak értelmében az egyesület minden hatodik évben újra alakul és az utolsó hat év a folyó év végével lejár: hogy egyesületünket továbbra is fentartsuk, sőt az eddiginél sokkal virágzóbbá tegyük, újra kell alakulnunk.

A jövő évben nagy ünnepe lesz hazánknak, a szép Magyarországnak. Ezer esztendeje annak, hogy őseink e szép országot vérrrel megvették, legyőzhetlen fegyvereikkel megszerették.

Szeretett hazánknak minden hű fia meghozza a maga részéről az áldozatot, hogy e nagy jelentőségű nemzeti ünnepet úgy ülhessük meg, miszerint egy második ezredévhez rakjuk le az alapot.

Baranyavármegye értelmes gazdái nem maradhatnak hátra akkor, midőn az ő javukat akarjuk előmozdítani; nem maradhatnak el akkor, midőn azon egyesület hívja fel őket tömörülésre, sorakozásra, amely eddig is csak az ő érdekeiket szolgálta, az ő anyagi boldogságuk megszerzésére törekedett.

Hogy az egyesület mit ad tagjainak, álljon itt röviden a következőkben: először ingyen adja minden tagjának az egyesület lapját, amely már maga megéri az egy forint tagsági díjat; másodsor szerződése van az „Első magyar általános biztosító társaság”-gal, mely szerződés értelmében tagjai tűzbiztosításnál 37% árelengedést, jégbiztosításnál pedig 10% kedvezményt élveznek. Hogy e szerződés értelmében hányszorosan nyeri vissza az illető csekély tagsági díjat, azt mondanunk sem kell; de harmadsor itt vannak a díjazással egybekötött kiállítások, ahol az az egyesületi tagok elsőséggel bírnak, valamint külföldi tenyészállatoknak előnyös feltételek mellett való beszerzése, ahol az elsőség ismét az egyesületi tagokat illeti.

Az egyesület tagsági díjai: alapító tagok egyszer és mindenkorra fizetnek 100 forintot, évi rendes tagok évenként fizetnek 5 forintot, néptanítók és földművesek évenként fizetnek 1 forintot.

Olyan csekély ezen összeg, amelyet mindenki megerőltetés nélkül megfizethet.

Bizalommal kérjük tehát megyénk nagyérdemű gazdaközönségét, hogy annyian iratkozzanak az egyesület tagjaiul, miszerint gazdasági egyesületünk, amely eddig az ország összes gazdasági egyesületei között az elsők közé tartozott, ne legyen az utolsó.

Kérésünket ismételve, vagyunk Pécsen, 1895. évi október hó 4-én, hazafias tisztelettel: Otcoska Géza, egyesületi elnök, Vörös Mihály, egyesületi titkár.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel 5 ó. 15 p.
B.-Bródól	1801. sz. szem. von. reggel 8 ó. 01 p.
Uj-Dombóváról	1842. sz. vegy. von. reggel 8 ó. 23 p.
Becsből	6302. sz. szem. von. d. e. 9 ó. 39 p.
B.-Bródról	1805. sz. szem. von. d. e. 11 ó. 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u. 4 ó. 08 p.
Vinkovczeről	6301. sz. szem. von. d. u. 5 ó. 50 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este 7 ó. 44 p.
Becsből	6312. sz. vegy. von. este 8 ó. - p.
B.-Bródból	1803. sz. szem. von. éjjel 11 ó. 02 p.

PÉCSRŐL INDUL:

B.-Bród felé	1804. sz. szem. von. reggel 5 óra 35 p.
Budapest	1-01. sz. gyors. von. reggel 8 óra 24 p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel 8 óra 29 p.
Vinkovcze	6302. sz. szem. von. reggel 9 óra 49 p.
Budapest	1805. sz. szem. von. d. e. 11 óra 34 p.
Uj-Dombóvár	1853. sz. vegy. von. d. u. 2 óra 44 p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. d. u. 4 óra 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este 6 óra 32 p.
B.-Bród	1808. sz. szem. von. este 8 óra 18 p.
Budapest	1803. sz. szem. von. éjjel 11 óra 30 p.

Leptuladónos: SAUTTER GUSZTAV Felelős szerkesztő: PLEININGER FERENC
TALIZS JÓZSEF

Hirdetések.

Rendesen butorozott két szoba konyhával

esetleg kamarával kerestetik. Ajánlatok a kiadóhivatalba kéretnek.

Magyar kir. szabadalmazott udvari szállító.

Nincs többé fatapló!!!

Helyettesít minden színt

EXSICCATOR

Brosürök ingyen.

Wien, IV., Hauptstrasse Nr. 36.

10.000 bizonyítvány mindenki által betekinhető.

Hüen

elvüinkhöz

jótállás mellett eladunk kizárólag legjobb szövetből készült:

Téli kabátot 10 frt 50 kr., egy férföltönyt 12 frt, egy telöltöt 8 frt, fiu-öltönyt 7 frt, egy gyermeköltönyt 3 frt 50 kr., egy téli nadrágot 3 frtért, mind jó minőségű gyapjuszövetből készült.

Legnagyobb választék.

Meg nem felelő árak kicseréltetnek.

Zentler-féle

férfi és gyermek ruharaktár Pécsen, király-utca a városházával szemben.

Szálloda- és kávéház-megnyitás.

Tisztelettel alulírottak bátorkodunk a t. cz. közönség szíves tudomására hozni, hogy a legnagyobb kényelemmel és legfényesebben berendezett

szállodát és kávéházat a „Nádor”-hoz

Budapest, IV. ker., Vámház-körút 2. sz.

szeptember hó 21-én megnyitottuk.

Ezen szálloda a lehető legjobb fekvéssel bír, gyönyörű kilátással a Dunára és a budai hegyekre, a vámház, vásáresernok, vámházteri hid közvetlen közelében; hajó-, lóvasut- és omnibusz-állomás a szálloda mellett. Valamennyi szállodai helyiség villanyos világitással van ellátva. Főtörökvé-ünk lesz olesó szobaárak és figyelmes kiszolgálás által t. vendégeiket minden irányban kielégíteni.

A szállodához tartozó kávéházban mérsékelt árak mellett a lehető legjobb kiszolgálás előre is biztosítva van.

„minden este jóhírű cigányzene”

Több évi tapasztalatainkra e téren támaszkodva továbbra is kikérjük jóakaróink támogatását és vagyunk mi is számosabb támogatásért eszve,

kiváló tisztelettel

Holstein Testvérek,
szállodatulajdonosok.

Hazai Aszfaltipar

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG.

Ezelőtt „Tatarosi.” TELEFON 442.

Bányái: TATAROSON (Biharm.), gyárai:

M. Telegd, Budapest.

Központi iroda:

Budapest, Váci-körút 21. szám.

Készít mindennemű aszfaltburkolatot, u. m.: járdákat, kapubejáratokat stb. természetes aszfaltból: kocsis utakat, aszfalt-makadám 38151/93. szám a szabaldalmazott rendszere szerint.

Elvállal új építkezéseknél: alapfalak elszigetelését forró uton, szabaldalmazott aszfalt elszigetelő anyagból, **tetőfedéseket szabaldalmazott valódi aszfalt-fedellemezekkel.**

Szállít: kitűnő aszfaltanyagot; szab. elszigetelő anyagot, valódi aszfaltfedél és izoláló lemezeket stb.

Olajosztályba szállít: nyers-, gép-, kenő-, és hengerolajokat, mindennemű kocsikenőcsöket.

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

Schönwald Imre

vizsgáló órász-, ékszerész- és látszerész

Pécsen, Király (fő) utca a Hattyu épületben.

A színházi idény megnyitása alkalmából van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni miszerint **Párisból** a legújabb divatu, remek szép kivitelű **színházi** fekete bőrrrel bevont, aranyozott, teknősbékaesont, eiefántesont, aluminium. fekete chagrin bőr, gyöngyház foglalványu, továbbá fényűzési, filiput és kézi színházi legjobb optikai csiszolt üvegekkel ellátott **látcsövek** érkeztek és rendkívül mérsékelt eredeti gyári árak mellett eladatnak.

Együttal bátorkodom a n. é. közönséget azon körülményre figyelmeztetni, miszerint látcsöveim a legjobb optikai csiszolt achromatikus lencsékkel ellátva és úgy minőség valamint ár tekintetében bármilyen szem látszerésztől forgalomban levő látcsövekben a versenyt felülmúlják.

E szakmába vágó javítások legjobban és azonnal igen mérsékelt áron esz- közöltetnek.